

Mythologia, Venise, 1567 - I, 11 : De sacrificiis marinorum Deorum

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre I

[Mythologia, Francfort, 1581 - I, 11 : De sacrificiis marinorum Deorum](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre I

[Mythologie, Paris, 1627 - I, 11 : Les sacrifices des Dieux marins](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre I

[Mythologie, Lyon, 1612 - I, 11 : Des sacrifices des Dieux marins](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - I, 11 : De sacrificiis marinorum Deorum, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 09/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/795>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 15r°-15v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Interea accensis fundunt libamina linguis.

Sic etiam Homerus lib. iii. Iliad. initium igni linguas. Illud autem fiebat ubique in honorem Mercurii, cui lingue erant colectae, atque post exultas linguae gratias Deis agentes vniuersaque lati ex illis sacrificiis domum discedebant. at nunc de sacrificiis marinorum dicamus.

De sacrificiis marinorum Deorum. Cap. XI.

AT vero quoniam demones illi, qui mari preuerant, pro natura loci crassores esse putabantur; idcirco in eorum sacris crassiora quedam corpora quam essent vel nidores vel cantus offerebantur: que ad golium pertinenter, corpusq; haberent magis solidum. Nam cum vinum in sacrificiis Deorum superiorum offerretur, & delecta partes victimarum, tamen ex illis in ignem coniectis & concrematis nihil aliud ad eos Deos nisi nidor & odor vulturorum animalium fumus perueniebat; vel odor thuris. At in sacrificiis marinarum Deorum res longe aliter se habere credita est. nam cum taurus Neptuno macrabatur, tunc sanguis colligebatur in crateres, atque non percutiebantur securi victimæ, sed cuicvis jugulabantur. Erant autem nigrae illæ victimæ, que vel Diis inferis, vel tempestatibus, vel Deis marinis offerrebantur; ut patet ex lib. iii. Odyss. cum semper in littore maris sacra ficerent marinis;

mit' mi' nos dñs dñs iug' p'ser,
tau'gen' m'nd'lesas l'v'c' dñs, s'm'x' dñs.

Ad maris undisoni faciebant littora sacrum,
Nigranti tauro Neptuno, qui regit undas.

atq; cum turbato Neptuno taurus immolareetur, tunc ubi esset placidus, habitur agnus, & aper aliquando; que etiam animalia cum maris naturam variis temporibus indica. ent, omnia simul aliquando cedebantur in Nept. sacrificiis, ut indicat Homer. lib. 1. Odissej;

p'ne iug' n'c' x'c' dñs dñs.

A' p'ne, r'p'p'p' r'p'p' iug' n'c' dñs dñs.

Legitimè Regi Neptuno sacra peregit,

Agno, tauro, aproc; sues qui suevit inire.

Iugularū deinde victimarū in sacrificiis marinorum sanguis collectus in mare ē patera fundebatur cum preciis, quod genus rituum a sacrificantibus in littore seruabatur. sed autem in naui iniiciarentur, victimas non in pateram, sed in mare cum preciis iugulabantur, ut ait Apollonius lib. 4. in his.

q' q' sp'p' iug' dñs dñs dñs dñs.

q' q' sp'p' iug' dñs dñs dñs dñs.

Ille preces fundens iugulauit in equoris undam.

Mox de puppe iacit.

cum iugulasset igitur ac dilectuissent victimas, prius exta cum preciis, deinde vinum in aquam deiiciebant, ut ait Virgilius libro quinto his carminibus;

Ipse caput ronsix soliis ornatus oliu'x,

Stans procul in prora pateram tenet; extaq; falsos

Porricit in fluctus, ac vinaliquentia fondit.

Neque

Mythologiae.

Neque vero conuenire horum Deorum naturæ videtur illud, quod scribitur ab Ovid.lib.xi. Metamor. qui thuris etiam odorem Diis marinis tribuit, cū aeris tantum numinibus ut diximus, at non etiam aquaticis, id genus sacrificii ad altiora tendentis conueniat: sic enim inquit;

Iaq; Deos pelagi vino super aquora fuso,
Et peccoris fibris, & fumo thuris adorat.

Apud Virgil.præterea lib.4. Georg. in sacrificiis Oceanæ, quæ sunt à Nymphis, vinum in flamas, at non in mare funditur; quod non sibibat contra ius sacrorum, cum illæ essent sub aquis, quamvis Mathematicus & Philosophus acutissimus Hector Ausonius de antiquorum sapientum sententia ad chemicam artem hanc rem pertinere arbitratur. neque etiam ob easam causam parum conuenit is ritus Oceanæ, quia per Oceanum patrem omnium, humorem diuinitus in omnia naturalia corpora, omnemq; materiam diffusum, antiqui significarunt. sic autem ait Virgil.

Oceano libemus ait: simul ipsa precarur.

Oceanumq; patrem terum, Nymphasq; sorores.

Centum quæ sylvas, centum quæ flumina seruant.

Ter liquido ardente perfudit nocte vestam;

Ter flamma ad summum recti subiecta reluxit.

20 Vtibantur autem ternario numero in sacrificiis, quoniam ille numerus perfectus est, non solum ob dimensiones corporum ut ait Arisot. in primo cœli; sed etiam quia Deus est omnium quæ videntur, & quæ videri non possunt, moderator: non aliter atque pares & impares: atq; sicut Deus est principium omnium quæ aguntur, ita prior ternarius numerus omnium reliquorū per se ipsum angustus triangulum constituit parion laterum, quæ præstata est eorum figuram, quæ pluribus constant lateribus. In sacrificiis etiam suuorum idem ritus seruabantur, cum vina in fluios effundentur cum precibus, ut ait Apollon. in lib. 1.

30 Averis / ærniis / xpcis / mepis / lxxviii / Adp. / sive / expatis / adhuc / ad / xvi / Atq; /

Ipse merum è cyatho libamen fudit, & auro,

Aesonides liquidum in fluum; sic inde precatur.

Nymphæ item cum aquarum Dex esse putarentur, crassiota quedam & ipius sacrificia requirebant: quibus mel & lac offerebatur, & mulsum. at nunc de sacris inferorum.

De sacrificiis inferorum. Cap. XII.

40 Sacrificia illa, quæ Diis inferis fibant, non solo tempore, sed etiam colore victimarum, & ritu plurimum differabant: nam, ut diximus, hæc sacrificia non nisi per noctem fieri consueuerunt, ut ait Virgil.lib. 6.

Tum Regi Hygio nocturnas inchoat aras.
quod autem nigra victimæ Diis inferis immolarentur, testatur ita idem poeta;

Nigrum pecudum multo te sanguine ducet:

ut autem victimæ, quæ superis macabantur, cum iugularentur, cogebantur iugulum superius vertere; ita quæ macabantur inferis, caput ad terram depresum